

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΓΡΟΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΟΔΑΝΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γγάννης κι’ ο Μαρξς,
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

Γ. — Μὴ θὰ μοῦ πῆς τὰ ψέματα ποῦ μοῦπες τὸ Σαββάτο;

Τῆς Μέκας οἱ φανατικοὶ
δὲν εἶν’ καὶ τόσο βολικοὶ
γὰρ τὸν Καβαλιεράτο.

Κι’ ἐκεῖνος ποῦχε ὥσπερ θῆ
τὶ σκέπτεται νὰ κάμῃ,
εἶπε πῶς σὰν πολὺ βαδὺ
τὸ βλέπει τὸ ποτάμι.

X

Καὶ καμαρόνω τὸ παιδί ποῦ ὀμιλεῖ σὰ γέρος.
Μπορεῖ νὰ πόρῃς ἐκλογὴ μὲ λόγια τοῦ ἀέρος;
Ἔτσι θὰ πολεμήσουμε κοιτᾶμον Κοσμετάτο,
ποῦ μ’ ὅσες ἀντιπάθειες κι’ ἂν ἔχῃ στὸ μαρκάτο
κι’ ἂν εἶμαι κόντρα του κι’ ἐγὼ καὶ τ’ Ἀργοστόλι οὐλο
κι’ ὁ κύριος Θεόφραστος σὺν τῷ Ἀριστοβούλῳ,

κι’ ἂν κατ’ αὐτοῦ εἶν ἐμμανὴς

ὁ ἐν Κερκύρᾳ Σουπριονᾶς

κι’ ὁ κύριος ὁμογενὴς

ὁ ἐν ὁδῷ τῆς Ἀθηνᾶς,

ἐκεῖνος δίνει στὸ κλειδί μιὰ βόρτα παραπάνω
καὶ τὴν ἡμέρα τὸ ἐκλογὴς μοῦ φεύγεις καὶ σὲ χάνω!

X

‘Ο Κοσμετάτος εἶν’ αὐτὸς, δὲν εἶναι παῖξε γέλα,
εὐνοϊκὴ κυβέρνησις, παρᾶς μὲ τὰ μπουνιέλα
διάσημος ἐν ἐκλογαῖς πολιτικὴ διάνοια
καὶ δημαρχίας παρελθὼν ὅλο μὲ φρόνα σπάνεια.
Τὸν Πίπη δὲν εἶν’ εὐκόλο καθεὶς νὰ πολεμήσῃ
ὁ μύσχος μαγερεύεται
καὶ αὐθωρεὶ λατρεύεται
ὃν ἕκαστος ἐμίσει.

X

Δι’ ἐκλογῆς ἐνέργειαν ὁ Πίπης εἶναι φεῖδι
μὴ σοῦ παραξοφαίνεται ἂν εἶναι σὲ ταξεῖδι
κι’ ἂν κἀνῃ τὸν ἀδιάφορο ἐν ἐποχῇ κρισίμῳ
αὐτὸς γνωρίζῃ κάλλιστα τὰ πάντα ἐν τῷ δήμῳ
καὶ τὰ ἐν δήμῳ μῶλεσαν θυμῶμαι στὰ σχολεῖα,
τὰ κρίνεις ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ φαίνονται ἄλλοῖα.

X

Μ. — Ἀκόμη δὲν κατώρθωσα νὰ μάθω μωρὲ Γγάννη,
ὀριστικῶς ἡ Μέκα μας τὶ σκέπτεται νὰ κἀνῃ.
Τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ φίλου μας τ’ Ἀντρέα,
ἄλλοι τὴ βρίσκουν ἀσθενὴ κι’ ἄλλοι πολὺ ὠραία.
Ἀλλὰ ὁ κόσμος ὁ πολλὸς ποῦ θέλει ζαχαράτο,
γνωρίζων τὸ συμφέρον του σοῦ λέει « Βιηερᾶτο. »

X

Κι’ ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ σοῦ πῶ τί ἄνεμος φυσάει.

‘Ο Καμπαρὸς τὰ λόγια του θαρρεῖς καὶ τὰ μασάει.

« Γγάννη, τοῦ λέω, πῆς μου τα καὶ μὴ μοῦ τὰ μπερδεύεις
μὴ θέλῃς νὰ μὲ τυραννεῖς οὔτε νὰ μὲ παιδεύεις.

Σ’ εἶπε τὰ λόγια του μασᾶ
σοφὲ τῆς Μέκας γέρον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 5441 φ20109

Ἐνδιαφέρομαι γὰρ σᾶς
καὶ πρέπει νὰ τὰ ξέρω
τὰ αἷτια ποῦ σᾶς κρατοῦν ἐν τῇ ἀορισίᾳ.
Ἡ μέρες πλησιάζουνε κι' αὐτὰ δὲν εἶν ἀστεῖα! »

×

« Βαρέθηκα τόσον καιρὸ ν' ἀκούω ναὶ καὶ ὄχι.
Ἡ βγάλετε τὸ Μουχαμέτ ἢ κάτσετε στὴν κόχῃ.
Βερόσ' ἀκούω ποῦ μοῦ λὲς πῶς πρέπει νάβγουν ἄλλοι.
αὐτὰ δὲν μπαίνουνε ποτὲ σὲ Γασπαρῇ κεφάλι.
Δερβύσηδες, γιαντίσσαροι κι' ὅλο τὸ βιλαέτι,
ἄλλοι δὲν γνωρίζουνε παρὰ τὸ Μουχαμέτη. »

×

Μὴν ἀπάντησι δὲν θέλουν νὰ μοῦ ποῦν ὀριστική
ἔδεπα μοῦ λέν' ἐτοῦτα κι' ἄλλος ἄλλα παρακεῖ.

Γ. — Προσοχὴ καμμιά μὴ δίνῃς
τὶ καθέννας σοῦ κελεύει.
Τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης
εἶναι ποῦ μᾶς δυσκολεύει.

Τὸ ταμεῖον ποῦ δὲν ἔχει παρὰ μόνον ποντικούς,
γὰρ παρὰ κοιλοπονάει
κι' ἐν τῷ μεταξὺ γεννάει
τὰ μισόλογα π' ἀκοῦς.

×

Ὅσο σίγουρο καὶ νάχῃς
πῶς θὲ νάβγῃς καὶ θὰ μείνῃς,
ἅμα λείπῃ ἐκ τῆς μάχης
τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης,
δειλιοῦν οἱ στρατιῶται
ἄφ' τὴν πείνα τους στραβοὶ
καὶ καταλαβαίνειν τότε
τὶ μπορεῖ νὰ σοῦ συμβῇ.

×

Κι' ἂν ἐσὺ ποῦ θεωρεῖσαι
πῶς πιστὸς τῆς Μέκας εἶσαι,
κι' ἂν μὲ τὰ ποιήματά σου
τὴν ἐμπνέεις τόσα χρόνια,
κρίμα ποῦ τὰ χρήματά σου
τὰ ξοδεύεις σὲ μπαλκόνια
καὶ δὲν εἶπες νὰ συντείνῃς
εἰς ἀγῶνα ζηλευτὸν,
τὸ ταμεῖον νῆς ἀμύνης
ἐνισχύων δι' αὐτῶν.

×

Τί τοὺς ἤθελες βρὲ βλάκα
τοὺς ἐξώστας στὴ μαπαράκα;
Καὶ νὰ δώσῃς σὲ μαστόρους
καὶ σ' ἀσβέστηδες λεφτὰ
ποῦ περῇντα ψηφοφόρους
ἀγοράζαμε μ' αὐτὰ;

×

Εἰς περιστάσεις σοβαρὰς
ποῦ μᾶς χρειάζεται' ὁ παρὰς
διὰ νὰ συγκρατήσωμεν τὸ ἱερὸν μας κόμμα,
ἀνακαίνεις τὸ σπῆτι σου καὶ μᾶς τ' ἀλείφεις χρῶμα,
καὶ κάνεις δυὸ ἐξώστηδες νὰ βλέπῃς τὸ λιμένα;
Τί ἐχρειάζοντο κι' οἱ δυό; Δὲν ἔκανες τὸν ἕνα;
Σὲ τέτοιον παληοσασανᾶ
βάνεις μπαλκόνια μπροστινὰ
σὰ νῆτανε τὸ μέγαρο το' Ἰονικῆς Τραπεζῆς;
Μ. — Τὸ πρᾶμα τοῦ πατέρα μου νὰ μὴν τὸ περιπαίξῃς
κι' ἂν τὰ λεφτὰ μου τᾶβάλα σιὸ σπῆτι μου τσορότα,
τώρα ποῦ τᾶβάλα τὸ λές; Πῶς δὲν μοῦ τῶπες πρῶτα;

×

Γ. — Βεβαίως θ' ἀκολούθησες στὰ Σίσιχα τῆς Εἰκόνες.
Μ. — Ἀκόμα τιναζώμαστε νὰ βγάλουμε τῆς σκόνες
ὅτοι ἀκολουθήσαμε σ' αὐτὴν τὴ λειτανία.
Συρόκος κι' ὄστρια μαζὺ φουσοῦσαν μὲ μανία,
κι' ἐκάμανε τὰ τρανοπαρὰν ποῦχε τ' ὠραῖο φύλο,
ὥσὰν ἀλευροσάκουλα βγαλμέν' ἀπὸ τὸ μύλο.

×

Ἀκολουθοῦσαν Καστρινοὶ καὶ Τραυλοπερατάδες
κι' ὁ Κοριοπέτρος στ' ἄλογο κοντὰ μὲ τῆς φοράδες,
ἀλλ' ἔνεκα τῆς ὄστριας καὶ τῆς καποκαιρίας
δὲν ἠκολούθει ὁ Κουλᾶς νὰ βλέπῃ τὰς κυρίας.
Οὔτε κι' ὁ Στίβας ὁ παπᾶς πῶφάνηκε καθόλου
ἐρχώτουν' ἀπὸ τὸ βοννὸ συρόκος τοῦ διαβόλου
κι' ἂν ἦθε πάρῃ τὸν παπᾶ μὲ δυνατὴ οβιλάδα,
στ' Ἀφράτο τὸν ἐπέταε μ' ὅλη του τὴ φυλλάδα.

×

Ὁ Κώστας ὁ Καραντινὸς σιὰ γένεια σκοτισμένους,
τὸ Μπλέσα ἐμακάριζε ποῦτανε ξουρισμένους
κι' ὁ Μπλέσας εἶπε τοῦ Κωσιτῇ « σῦρε κι' ἐσὺ ξουρίσουν
τὰ γένεια μὴν τὰ κουβαλεῖς μὲ ὄστριες μαζὺ σου. »

Μὰ κι' ὁ κλητῆρας ὁ Κοσμᾶς
πῶσκοιζώτουνε μ' ἐμᾶς
εἶπε πᾶς δὲν ἐπιδόνησε χειρότερα μαστιγία
οὔτε σ' ἐπιδόνησε!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΑΛΕΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Φουρίανας ούσης δυνατῆς,
ἐπέφτανε τὰ φύλλα·
κι' ἐχάλασε μισσοστρατὶς
ἡ ἄμαξα τοῦ Μήλα

κι' ὁ Παναγιώτης ὁ Πανᾶς μ' εὐγένειαν ἱππότου
παρέλαβε τὸν ναυαγὸν στ' ἀμάξι τὸ δικό του.

×

Γ. — Καὶ τώρα πρὶν νὰ δώσουμε τοῦ διαλόγου τέλος,
νὰ μάθῃς πῶς ἀφίκετο προχθὲς ὁ Σταματέλος,
νέος ἐπιθεωρητὴς στῶν δήμων τὰ σχολεῖα
κι' εἶναι λεπτὸς, ἀδύνατος, δὲν ἔχει τὴν κοιλία
ποῦ εἶχ' ὁ Μαυροκέφαλος τὴν τόσο τεντωμένη
κι' εἶν' οἱ δασκάλοι, βρὲ Μαρῆ, κατενθουσιασμένοι
διὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως
διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς αὐστηρεᾶς γαστέρος.

— x x x x —

ΚΑΡΑΤΟΜΗΕΙΣ

×

Τὰ δένδρα τῆς πλατείας μας τὰ καταδικασμένα,
τὸ μόνο χειμωνιάτικο τοῦ τόπου μας πλουμίδι,
τῇ μία τὰ μεσάνυχτα κοπήκαν τὰ καῦμένα
ὅπως ὁ Μίχας κύριοι, μέσα στὸ Παλαμίδι.

×

Μέσ' τὸ βαθὺ μεσάνυχτο τοὺς κόβαν τὸ κεφάλι
κρυφά, σκιαχτὰ καὶ γλήγορα νὰ μὴν ἰδοῦνε ἄλλοι
κι' ὅπως τὸ κόβαν κι' ἐπεφτε τὸ ἓνα, ἓνα κάτου
τὸ σέβανε καὶ τῶκρυβαν στὸν κῆπο τοῦ Λουκάτου,

×

Τί κρίμα ποῦ δὲν ἔλαχε νὰ τύχῃ μέσ' τὸ δρόμο
ν' ἀκούσω τί ἔλεγαν ἀπὸ τῇ λαιμητόμο
τὰ δένδρα ποῦ ἐκόπτοντο κι' ἐγύρουν ματαίως
τὸν οἶκτον καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἀρχιγραμματέως.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

Ὅταν γεννῆς ἡ γάτα σου νὰ μοῦ φυλάξῃς ἓνα
τρελλὸ καὶ παιγνιδιάρικο γατσούλι σὰν ἐσένα.
Δὲν ξέρεις πῶς θὰ τ' ἀγαπῶ καὶ πῶς θὰ τὸ φροντίζω
Μ' ὅ,τι μοῦ μένει φαγητὸ ἐγὼ θὰ τὸ ταῖζω
ὅπως μ' ἐτάιζες καὶ σὺ τὸ βράδυ καὶ τὸ γρόμα
μὲ τὰ φίλὰ ποῦ σῶμεναν ἀπὸ 'να κι' ἄλλο στόμα!

Θὰ τ' ἀγαπῶ καὶ δόσ' μου το, νὰ ζήσης, τὸ γατάκι,
π' ὅταν θ' ἀνοίξῃ τὸ μικρὸ χρυσὸ του στοματάκι
εἰς ἐποχὴν ποῦ φυσικῶς γὰ ἐρωτα θὰ μιλάῃ,
ἀκόμη περισσότερο ἐστίγαν θὰ μοιάξῃ!

Φλάκ-Φλόουκ.

Εἶδος ἀγγελίας,
χόριν ποικιλίας.

==

Σὰς ἀναγγέλω κύριοι μετ' αὐστηροῦ τοῦ ὄφους,
ὅτι γὰ σύμβουλος ζητῶ τὰς ὑμετέρας ψήφους.
Τοῦ δήμου τὰ συμφέροντα θὰ προστατεύσω τέλεια.
Μὲ πρώτην συνεδρίασιν θὰ ἰδῇτε τὴν ὠφέλεια.
Δὲν τὸ πιστεύω νᾶχετε ἀντίρρησην καμμίαν,
ἐκτὸς ἂν ἐπιμέτετε στοῦ δήμου τὴν ζημίαν!

Θὰ εἶμαι ἀνεξάρτητος. Σὲ κόμμα δὲν μπερδεύομαι.
Τὸν ἑαυτό μου μοναχὰ μπορεῖ νὰ συμβουλευόμαι
ὁσάκις μὲ τὸν δήμαρχον θὰ ἔρχομαι εἰς ὀήξεις.
Ἄλλ' ἀπὸ τώρα, κύριοι, δὲν θέλω ἐπιδείξεις
οὔτε συνήθη ἄσματα φανατισμοῦ μεγάλου
γιατὶ ἀπαγορεύονται αὐτὰ διὰ ξοπάλου.

Ταῦτα νὰ πῶ στοὺς ἐκλογεῖς καθήκον θεωρήσας,
διατελῶ ὑμέτερος. Χαίρετε πάντες!

Γρήσας.

ΕΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΤΗΣ

×

Καλότυχος ποῦ σῶμοιζε καθρέφτη μου,
μονάχα μὴ στιγμοῦλα νὰ θανατῶσῃ
τῆς τόσες ὁμορφιὰς τῆς φιλενάδας σου
ποῦ μῶχει τὴν καρδοῦλα μου χαλάσει.

×

Καλότυχος πῶλάβανε τὴ χάρι σου
τὴν ὥρα ποῦ τοῦ ἥλιου ἢ ἀχτίδες
προβαίνουνε, ἀφρόπλαστη κι' ὀλόδροση
ἐκείνη μὲ ζιγμένες τῆς πλεξίδες,

×

Μπροστά σου νὰ θανατῶσῃ νὰ λιγώνειται
τὸ στήθος της θωρώντας ποῦ δὲν πάλλει
καλότυχος πῶλάβανε τὴ χάρι σου
νὰ βλέπῃ ἀντικρὺ του τέτοια κάλλη!

×

Καθρέφτη, πόνεσέ με κι' ἀποκρίσου μου!
Καθρέφτη μου, μὴ λέξι σου μὲ φθάνει!
Μὴν ἀκουσες γὰ μένα νὰ μιλήσουνε
τὰ χεῖλη της ποῦ μ' ἔχουνε μαράνει;

×

Γιατὶ δὲν ἀποκρένεσαι στὴ θλίψη μου;
Σὲ δάκρυα ποῦ πνίγουνε τὰ μάτια;
Καθρέφτη, μίλησέ μου γιατί σ' ἔσπασα,
νὰ γένῃς σὰν ἐμένατε κορμάτια!!

ΤΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟ ΘΟΛΩΜΕΝΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἡθέλησε νὰ μὲ καταπνίξῃ διὰ τῶν ἀλαζονικῶν κυμάτων τῆς γλώσσης του ὁ δήμαρχος Ληξουρίου, ὅστις εὐδεμίαν ἰδίδει προσχὴν εἰς τὰ κοἰσμάτα μερικῶν ἀνθρωπαρίων.

Μετεχειρίσθη ὁριστολογίας καὶ βαναύσους ὕβρεις, ἀποδεικνύσας οὐ μόνον ἑλλειψὶν ἐπιχειρημάτων, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦλάχιστον τῶν ὁρισμένων ἀξιοκατακρίτων πράξεων δι' αὐτὸν ἡλεγχᾶ, ἀλλὰ καὶ ἑλλειψὶν στοιχειώδους ἀνατροφῆς.

Καὶ ἐν πρώτοις θελὼν νὰ μὲ παραβάλλῃ πρὸς κοἰζὸν ἀνθρωπάριον, νομίζω, ὅτι ἡστόχησε πολὺ εἰς τὴν ἔκφρασιν, διότι μικρότερον ἀνθρωπάριον — κατὰ τὸ σχῆμα — δὲν ὑπάρχει ἐν Ληξουρίῳ ὥς ὁ κύριος δήμαρχος. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἔχει δίκαιον ἀποκαλέσας με κοἰζόντα βάτραχον, διότι ὁσάνις προμηνυεταί κακοκαιρία καὶ θελὼς οὐρανός, εἶναι φυσικὸν νὰ κοἰζῇ ὁ βάτραχος.

Μὴ ἔχων νὰ μὲ ἐλέγξῃ δι' ὁρισμένας πράξεις — καὶ ἀννομίζῃ ὅτι ἔχει τὸν προκαλῶ νὰ μὴ βραδύνῃ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν — μὲ ἀποκαλεῖ ἄλλοπρόσαλλον, μεταπηδοῦντα ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα. Μήπως ἐννοεῖτε κ. Χαριτάτε, ὅτι ἐνῶ ὑπεστήριξα καὶ ἐψήφισα τὸν κ. Φορέστην, κατόπιν τὸν ἐγκατέλειψα καὶ ὑπεστήριξα τὸν μακαρίτην Λεχαγὸν ὅστις ἐφρόντισε καὶ ἔφερεν ἐξ Ἀθηνῶν τὰ χρειαζόμενα διὰ νὰ ἐξυπηρετήσω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψω καὶ τοῦτον διὰ νὰ προσκολληθῶ καὶ ὑποστηρίξω τὸν κ. Μαντζαβῖνον, βαρύτερον ὄντα τότε τοῦ Λεχαγοῦ, διὰ νὰ ὑποστηρίξω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ἐνῶ δὲν ὑπέφερα νὰ ἀκούω οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ Μονοκρούσου, ἠναγκάσθην ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν νὰ τὸν ὑποστηρίξω καὶ νὰ τὸν ψηφίσω ἐπειδὴ ἔβλεπα βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν του καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ἐνῶ ἤμην ἀνέκαθεν Δελληγιαννικὸς, ἡσπασθὴν τὸν Θεοτοκικὸν χαρακτῆρα, διακρίνας τοῦτον ἐπωφελέστερον ἐγὼ διὰ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ἔγεινα καὶ Ζαῖμικὸς ἐφ' ὅσον ἦτο ὑπουργὸς ὁ κ. Μομφερράτος καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ὅταν ἦσαν βουλευταὶ οἱ Μαντζαβῖνος καὶ Μονοκρούσος, ἤμην ὁ μισὸς Θεοτοκικὸς καὶ ὁ ἄλλος μισὸς Δελληγιαννικὸς διὰ νὰ ὑποστηρίξω, ἐκ τῶν δύο ἡμίσεων, τὸ σύνολον τῶν ἀτομικῶν μου συμφερόντων ἐγὼ;

Μήπως διότι κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς, ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψω τοὺς Μονοκρούσον καὶ Μαντζαβῖνον διὰ νὰ ὑποστηρίξω τὸν κ. Μπασιάν, τὸν ὁποῖον ζυγίσας μετὰ τὴν πλαστικὰ τῆς πολιτικῆς μου πορείας ἦν ἐν τιμῶν παρελθόν, εὐγενεῖς παρὰ δόσεις καὶ μακρὰς σειρὰς ἐτῶν ἀγῶνις ἀπέδειξαν

αὐτὴν ἀλάνθαστον, εὖρον ἀσυγκρίτως βαρύτερον πάντων διὰ νὰ ὑποστηρίξω ἀνευ ἀνάγκης περαιτέρω μεταπηδῆσεως τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα ἐγὼ;

Ὅχι κ. Χαριτάτε! Ποτὲ δὲν ἠκολούθησα τοιαύτην πολιτικὴν ἀλλ' ἐν τῇ μικρότητί μου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν αἰδιμῶν Ἰακωβάτων, εἰς αὐτὴν τὴν μερίδα ἀνήκω. Ἄν δὲ ἐναντίον τοῦ συμφέροντός μου θέλω νὰ εἶμαι πάντοτε πολιτικός, αὐτὸ νομίζω μᾶλλον νὰ μὲ συνιστᾷ. Ἐπροτίμησα νὰ μὴ θυσιάσω τὴν ἐλευθέραν θέλησίν μου ἀπέναντι ὀλίγων δεκαρῶν!

Ὅταν οἱ κοινωνικοὶ καὶ συγγενικοὶ τίτλοι, δὲν συνδέονται μὲ εἰλικρινῇ ἀγάπην καὶ πρωτίστως μὲ ἀφιλοκέρδειαν, δὲν ἔχουσι καμμίαν σημασίαν καὶ τοιοῦτους τίτλους ἐγὼ βεβαίως δὲν διεκδικῶ. Ὡς πρὸς δὲ τὰ εἰκογενειακὰ καὶ κοινωνικὰ καθήκοντά μου, νομίζω νὰ ἀπέδειξά ἐμπράκτως μετὰ πόσης αὐταπαρνήσεως ἐκτελῶ, ὥστε νὰ μὴ ἔχω ἀνάγκην ποτὲ τὴν ἐξέλεγχζίν σου ὡς συγγενοῦς!

Ἀπορῶ ὅμως διατὶ νὰ ταραχθῇ τόσο ὁ κ. Χαριτάτος διὰ μιαν πληροφορίαν ἣν ἐζήτησα οὐχὶ ἀπ' αὐτὸν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις διὰ Δημ. ψηφίσματος συνεστήθη διὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος. Πολὺ δὲ μᾶλλον ἀπορῶ, ὅτι ἀντιἀπαντήσεως ἐδημοσιεύθη ἕνας λογαριασμὸς ἐξ οὗ ἀσχέτως ἐξετάσεως τῶν καθ' ἕκαστα κονδυλίων περὶ ὧν ἐν δέοντι χρόνῳ, ἀποδεικνύονται τρία πράγματα.

Α'.) Ὅτι τὰ χρήματα ἅτινα εὐγενεῖς πατριῶται ἀπέστειλαν δι' ἑορτασμὸν ἀποκαλυπτηρίων, ἐδαπανήθησαν εἰς δημοτικὰ ἔργα ἐν εἰς καὶ ὁ καθαρισμὸς ἀποπάτων!

Β'.) Ὅτι τὰ διὰ ξένων χρημάτων, γενόμενα ἔργα, δὲν ἔγειναν, ὡς ἔπρεπε, διὰ πλειστηριασμῶ, ἀλλὰ δι' ἀνθρώπων τοῦ κόμματος.

Γ'.) Ὅτι ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν τὰ πλεῖστα αὐτῆς μέλη, εὐδεμίαν εἰδήσιν εἶχε τῶν γενομένων ἀποκλειστικῶς ὑπὸ μόνου τοῦ κ. δημάρχου.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι τὰ κοἰσμάτα τῶν ἀνθρωπαρίων ἐφάνε-ρwsαν πράγματι τὴν προμηνυομένην κακοκαιρίαν καὶ ὁ καθαρὸς φαινόμενος οὐρανὸς ἐθόλωσεν τόσο πολὺ, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἂν θά ᾔῃαι ἱκανὸς ὁ δημαρχικὸς ἥλιος νὰ διαλύσῃ τὰ νέφη.

Ληξούριον, 7 Μαΐου 1907.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἀτμοπλοῖα ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιο αὐτῆς ΚΕΡΤΗ ἀναχωρεῖ τὴν 18 Μαΐου 1907 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐκ Πατρῶν, κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ κ. Παν. Χ. Χαράκη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΥΡΩΠΑΙΩΝΤΟΣΤΡΚΗ ΕΠΙΧΡΕΙΣΙΑΝΟΙ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ